

Corin BIANU

S-a născut pe data de 21 iunie 1946 în localitatea Pătroaia-Vale, comuna Crângurile, județul Dâmbovița. Este pseudonimul literar al lui Ioan Cobianu.

Studii

După studii primare în satul natal și cele liceale în Găești, urmează Facultatea de Drept din București (1970).

Activitate

Lucrează în aparatul de stat până în 1992, apoi consilier juridic la diferite societăți comerciale și instituții, printre care și Ministerul Culturii.

Activitate literară și publicistică

Debut publicistic cu poezie la „Amfiteatru” (1971). Colaborează cu poezie, proză, povești pentru copii, la „Amfiteatru”, „Luceafărul”, „România literară”, „Convorbiri literare”, „Argeș”, „Scânteia tineretului”, „Litere”, „Curier”.

Debut editorial cu romanul „În bătaia vânturilor” (1986). Publică apoi volumele „Fenomenul Mudava” (1992), „Mari prezicători, timp și destin” (1995), „Drum fără întoarcere” (2001), precum și povestiri pentru copii „Regina din grădina fermecată” (1997) sau de analiză politico-socială a actualității „Scenariul NATO pentru dezintegrarea României” (1999), scris în contextul evenimentelor din Iugoslavia. Volumele de poezii prezintă o altă fațetă a creației sale: „Amiaza demiurgului” (1987), „Iubirea ca fire” (1997), „Marea Tăcere” (1999), „Lavi, reformă dragă” (2002). O perioadă a scrisului său este marcată de apariția ca autor sau în colaborare cu Ioan Mamulaș, a unor lucrări de parapsihologie: „Fenomene parapsihologice” (1993), „Dematerializarea parapsihologică, invizibilitatea” (1994), „Dicționar de parapsihologie” (1996). De asemenea, volumul „Actori, teatru, muzică, umor” (1986), scris în colaborare cu Horațiu Mălăieles. Atât în poezie cât și în proză, abordează subiecte majore referitoare la

dezrădăcinare, echilibrul iluzoriu dintre temporal și atemporal, aspirația ființei spre eternitate. Tonul este meditativ, deși autorul trăiește permanent sub povara prezentului care-l determină să creadă „În fluidul astral al cuvântului”, căruia i se-nchină „ca la o țară înfloritoare / Pe care, cu cât mai mulți o iubesc / Cu atât mai puternică fi-va / Și nemuritoare”. În romane este deseori folosită tehnica epistolară în evocarea unor stări sufletești, precum agonia, dezrădăcinarea individului într-o societate în dezagregare, deabusolată. Registrul abordează o paletă largă de sentimente – neființa, liniștea, eternitatea – filtrate printr-o interiorizare puternică, topite deseori într-o expresie riguroasă, arhitecturală. Se consideră „Nepotul’ Mnea-tale, modern spus, Fan-Caragiale!...”.

Premii

- Premiata la Festivalul umorului de la Vaslui în anul 1982.

Scrieri

- *În bătaia vânturilor*, roman, Iași, Editura Junimea, 1986;
- *Actori, teatru, muzică – strofe umoristice*, în colaborare cu Horațiu Mălăele (caricaturi), București, Editura ATM, 1986;
- *Amiaza demiurgului*, București, Editura Eminescu, 1987;
- *Fenomenul Mudava*, București, Editura Intercontempres, 1992;
- *Iubirea ca fire*, București, Editura Eminescu, 1997;
- *Regina din grădina fermecată*, povești pentru copii, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1997;
- *Marea Tăcere*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1999;
- *Drum fără întoarcere*, roman, București, Editura Muzeum, 2001;
- *Lavi, Reformă dragă*, Editura Muzeul Literaturii Române, București, 2002;
- *Dematerializarea parapsihologică*, Editura PACO București, 1994, în colaborare cu Ioan Mamulaș;
- *Mari prezicători, timp și destin*, Editura Corvin și Editura Universul, București, 1995;
- *Dicționar de parapsihologie*, Editura Coresi și Editura Corvin, București, 1996, în colaborare cu Ioan Mamulaș;
- *Clarviziunea, capacitate paranormală*, Editura Teora, București, 1999;
- *Bioterapeuți celebri*, parapsihologie, Editura Biodova, București, 2000, în colaborare cu Anatol Ciocanu (R. Moldova) și alții;
- *Celesta Tian-Azaleea*, Editura Muzeul Literaturii Române, București, 2006;
- *Zidul cel mai lung*, roman, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2006;
- *Agremin și încă ceva*, roman, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2007;
- *Poftim cultură! – epigrame*, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2009;
- *Magie și paranormal, pas cu pas* Editura Dacoromână Comtera, București, 2010;
- *Văcăreștii la amiază*, roman, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2011;
- *Marea tăcere*, Iași, Editura Tipo Moldova, 2012;

- *Hannah și zidul...*, roman, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2013;
- *Roaba cu motor*, roman, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2015;
- *Isus*, roman, Editura Herald București, 2015;
- *Cuvinte jucăușe, poezii ghiduse*, Editura Didactică și Pedagogică București, 2018;
- *Fecioara Maria*, monografie, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2020;
- *Un thriller psihologic*, roman, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2020.

Colaborări

Actori, teatru, muzică – umor. (cu Horațiu Mălăie), București, Ed. A. T. M., 1986; *Fenomene parapsihologice* (cu Ioan Mamulaș), București, Ed. Teora, 1993; *Dematerializarea parapsihologică, invizibilitatea* (cu Ioan Mamulaș). București, Ed. Paco, 1994; *Dicționar de parapsihologie* (cu Ioan Mamulaș). București, Ed. Corvin și Ed. RAI, 1996; *Bioterapeuți celebri* (cu Anatol Ciocanu ș.a.), București, Ed. Biodava, 2000.

Antologii

Antologia epigramei românești, București, 1977, editată de Mircea Trifu și N. Crevedia și ale *Uniunii Epigramiștilor din România* 1999, 2000 și 2006, *Caiete Litere. În căutarea unui topos liric. Antologie a SST*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2006, p. 16-21; *Caiete Litere II. 30 de prozatori*, Societatea Scriitorilor Târgovișteni & Grupul Editorial Bibliotheca&Marcona, 2007, p. 24-35; precum și în volume colective de epigrame, publicate de Clubul Epigramiștilor „Cincinat Pavelescu” până în 1990, iar după 1990, în volumele editate de Uniunea Epigramiștilor din România; *Târgoviște-Chișinău-Sankt Petersburg. Antologie de poezie*, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2012.

Referințe

Virgil Teodorescu, *O garanție a echilibrului*, în „Suplimentul literar-artistic al Scânteii Tineretului”, 1983; Cezar Ivănescu, *Numele poetului*, în „Luceafărul”, nr. 2, 1984; Aureliu Goci, *Narațiune și document*, în „România literară”, nr. 5/29. 01. 1987 ; Paul Dugneanu, *Un roman al înstrăinării*, în „Pentru Patrie”, nr. 3 /1987; C. Stamatoiu, *Romanul „În bătaia vânturilor”*, „Vatra” nr. 9/1987; Victor Atanasiu, *Problematică și maturitate artistică în roman*, în „SLAST”, nr. 38/19. 09. 1987; Narcis Zărnescu, *Un caz de conștiință*, în „Săptămâna”, nr. 24/12. 06. 1987; Aureliu Goci, *Un roman al romanizării*, în „Universul Cărții”, 2001; Tudor Cristea, *Reconstituire și parabolă*, în „Litere” nr. 1 (22) 2002; Augustin Macarie, *Drum fără întoarcere – vast poem în proză al nașterii poporului român*, în „Dimineața, 30 iunie 2004; Ion Rotaru, *Un nou tip de roman istoric*, în „Argeș”, nr. 10 (268) 2004; Mihai Cimpoi, *Timpul trăit al poetului*, în „Argeș”, nr. 6/2007; Victor Atanasiu, *Despre Zidul cel mai lung*, în „Litere”, nr. 10(91) octombrie 2007; Florentin Popescu, *Agremin și încă ceva*, în „Caligraf” (Supliment artistic al

ziarului Teleormanul), nr. 10 (812) 2007; V. Sterom, *Corin Bianu – Zidul cel mai lung*, în „Viața de pretutindeni”, Arad, nr. 16/10. 10/2008; George Toma Veseliu, *Poftim cultură*, în „Impact cultural”, Târgoviște, an X nr. 366/09.11.09; Victor Sterom, *Invocarea esențelor întru purificare interioară*, în „Impact cultural”, Târgoviște, an X. Nr. 366/09.11.09; Dan Mutașcu, *Corin Bianu – poeta vates*, în „București”, 18 Septembrie 1985; Dorin Măran, *Starea de reflexivitate*, în „Suplimentul literar artistic al Scânteii tineretului”, nr. 6/13.02.1988; Narcis Zărnescu, *Interogații solare*, în „Săptămâna”, nr. 11/18.03.1988; A. I. Brumaru, *Tăcerea și cuvintele*, în „Astra”, nr. 6, 1988; Gheorghe Daragiu, *Fericirea de a fi*, în „Luceafărul”, nr. 42/15.10.1988; Constantin Sorescu, *Prefață – Poetul invocând marea tăcere*, poezii, Ed. Didactică, 1999; Mircea Coloșenco, *Marea Tăcere*, în „Amurg sentimental”, noiembrie 2000; Victoria Milescu, *Lavi reformă dragă*, în „Universul cărții”, nr. 8-9/2002; Ion Rotaru, *Corin Bianu și un nou tip de roman istoric*, în „Argeș” nr. 10/2004; pe scurt este cuprins în „Istoria literaturii române de la origini până în prezent” a aceluiași; Mona Vâlceanu, *Cine nu face politică o suportă. Cale de mijloc nu există*, în „Jurnal Artistic Rebreanu”, nr 9, 2007; Tudor Cristea, *Discreția ca fire poetică*, în „Litere”, nr. 5 (74)/ 2006; Mircea Coloșenco, *Poezia ca discurs al iluminării*, în „Argeș”, nr. 9/ septembrie 2006; Maria-Diana Popescu, *Corin Bianu, „Celesta Tian – Azaleea”*, în „Viitorul Argeșului”, (Criterii literare) nr. 302/22. 06. 2007; Diana Maria Popescu, *Lavi, Reformă dragă, Corin Bianu în deceniul Emil – Ion*, în „Viitorul Argeșului” (revista Criterii literare) nr. 314/14.09.2007; Maria-Diana Popescu, *Corin Bianu, ezitând între sfioșenie și fermitate*, în „Viitorul Argeșului” (Criterii literare) nr. 320/ 26.10.2007; Victor Atanasiu, *Stingere și primăvară continuă*, în „Umbrela”, nr. 23, 19-25 februarie 2009; Alexandrina Dinu, *Agremin și încă ceva*, în „Impact cultural”, an IV, nr. 335, martie 2009; Victor Sterom, *Invocarea esențelor întru purificarea interioară*, în „Impact cultural”, an X, nr 366, noiembrie 2009; Margareta Bineață, *Între document istoric și ficțiune*, în „Litere”, Anul IX nr. 11 (127) octombrie 2010; Maria Diana Popescu, *Văcăreștii la amiază*, în „Impact cultural”, Anul XI nr.375, noiembrie 2010; Margareta Bineață, *Între document și ficțiune*, în „Litere”, Anul XI, Nr. 11-12(128-129) noiembrie-decembrie 2010; Maria Diana Popescu, *Corin Bianu – România din când în când, Antologia echilibrului poetic*, în Agero Stuttgart, 2011; Daniela Olguța Iordache, *Nic Mavrogheni, un erou reprezentativ pentru români?*, în „Litere”, Anul XIII nr. 1(142) ian. 2012; Margareta Bineață, *Un roman document – Văcăreștii la amiază*, în „Litere”, Anul XIII nr 5 (146) mai 2012; Mihai Antonescu, *Sub semnul lunii – starea și echilibrul*, în „Revista Nouă”, anul VIII nr 2 (71) 2012; Victor Sterom, *Văcăreștii la amiază*, în „Impact cultural”, Anul XII nr. 386/2012; Constantin Sorescu, *Prefață la cartea Marea Tăcere*; Victor Atanasiu, *Prefață la romanul Drum fără întoarcere*; Mircea Coloșenco, *Prefață la cartea Lavi, Reformă dragă*; Radu Cârneci, text coperta a IV-a la *Celesta Tian-Azaleea*; Vasile Căpățână, *Postfață la cartea Celesta Tian-Azaleea*; Victor Atanasiu, *Prefață la romanul Agremin și încă ceva*; Tudor Cristea, text coperta a IV-a la romanul *Agremin și încă ceva*; Dan Mutașcu, manuscris.

Opinii

Timpul trăit este, în viziunea lui Corin Bianu, un timp nestatornic împlânzit, care, măsurat cu clepsidra, își arată două fețe: una a ființei și cealaltă a neființei. (...) poetul caută să obțină o dreaptă cumpănă între vremelnice și eternitate, între parte și întreg, între relativ și absolut. (S)curgerea timpului e trăită cu acuitate fizică, producând o ușoară neliniște. De aceea, poezia lui Corin Bianu se colorează etic. Ca o contrapondere a nestatorniciei apare temeiul moral. Puțini poeți mai scriu azi versuri patriotice. Corin Bianu este unul dintre ei, „iluminat, incantat, purificat” de chipul ei sfânt întrezărit în frumusețile României (...) Dragostea de patrie se îmbină într-un acord unic al dorului, cu dragostea de mamă și femeie, adevăratul ax moral al unui suflet speriat de curgerea nisipului existențial. (Mihai Cimpoi)

Nu este însă un roman („Drum fără întoarcere” – n.n.) de paste tari, cu viziuni cinematografice ale unor scene de luptă (cum s-au realizat în cunoscutele superproducții cinematografice „Dacii” și „Columna”, a căror problematică se suprapune, o dată cu perioada istorică evocată, celei din romanul lui Corin Bianu, ci unul în care se strecoară, parcă, eseul și nu mai puțin, parabola (...) În paginile acestei cărți adie ceva din boarea tragică a marilor geneze istorice, care înfioară. În acest sens cred că nu mă înșel când descifrez, în latura sa parabolică, trimiteri la lumea de astăzi. (Tudor Cristea)

Dacă pentru primul roman al lui Corin Bianu, „În bătaia vânturilor”, tema generală, cam tezigă, era „dezdăcinarea”, în „Drum fără întoarcere”, subiectul principal ar fi „înrdăcinarea” unui nou popor din două popoare vechi. Nici tema cărții nu e ușor abordabilă, multă vreme problema romanității a constrâns la implicații etno-ideologice (...) este un roman istoric pe un teritoriu foarte rar abordat, dar este cartea primei noastre „europenizări”, căci Dacia Felix, conturată narativ de Corin Bianu era, în fond o provincie a Europei primelor secole din era creștină, aflată sub stema Imperiului Roman. (Aureliu Goci)

Totul este sub o anume emblemă a ironiei. Cu alte cuvinte, romanul („Agremin și încă ceva”, n.n.) inițiativ, filozofic, este aici subordonat „romanului parodic”. Din acest punct de vedere, cartea este o reușită „parabolă” luată în ansamblu, dar o și mai reușită „parodie a parabolei”. Tot discursul epic [...] este subsumat unui hohot de râs lăuntric. Acesta e ajutat de faptul că personajele din carte (și mă refer la Pitagora și mai mult la Swift, mult mai important ca făptură în ficțiune în această narațiune) sunt catapultate din timpul lor istoric pentru a lua legătura cu tânărul Sebastian, pentru ca acesta să înțeleagă, înțelegându-i [...], datorită fanteziei scriitorului, România postdecembristă, dar și pe de altă parte, totul pare și o joacă, roman al alunecării timpurilor unul în altul, aș spune, dacă nu ar părea pretențios, al unei fluidizări temporale... (Victor Atanasiu)

„Văcăreștii la amiază” este un roman-document, în care ficțiunea apare mai mult sporadic, pentru că principala miză a cărții o reprezintă surprinderea cât mai autentică a atmosferei și climatului social-politic al secolului al XVIII-lea românesc. Enăchiță Văcărescu, abil diplomat, apreciat poet și traducător, prezent mereu alături de înalții demnitari ai vremii, români sau străini, dar și prigonit îndelung pentru opțiunile sale politice și pentru nedeținutul patriotism, pare a fi protagonistul romanului, dar nu este singura voce naratorială a cărții. Multe dintre personajele care apar mai mult sau mai puțin episodice în paginile „Văcăreștilor la amiază” iau, pe rând, cuvântul, Corin Bianu obținând astfel un interesant joc al perspectivelor. Este vorba despre evenimente, fapte istorice, oameni și locuri care capătă semnificații diferite grație punctelor de vedere variate din care sunt privite. [...]Numeroasele figuri care populează romanul, de la boieri până la fețe bisericesti sau domnitori, sunt surprinse întotdeauna în dinamica gesturilor, atitudinilor sau acțiunilor lor, în câteva linii succinte, dar cu un considerabil efect vizual [...].Corin Bianu realizează interesante și inedite picturi ale vieții cotidiene a oamenilor simpli sau a boierilor din acele timpuri.

(Margareta Bineață)

Profil realizat de **Victor PETRESCU**, scriitor, istoric literar